

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 957: Quốc Độ Tức Là Thế Giới

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 082)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Quốc độ tức là thế giới. Cái gọi là mười phương cõi nước, tất cả chúng sanh, có muôn vàn sự khác biệt về chủng loài, sắc thân, lớn như hàng Trời, Người, nhỏ như loài kiến, muỗi, tâm của họ [Phật] không gì là không biết rõ.】

Kiến, muỗi là loài nhỏ, trong các loài động vật mà ngày nay chúng ta nói đến thì chúng là những loài nhỏ bé. Trời, Người là loài lớn, đây là nói có báo thân lớn. Bất luận là thân lớn hay thân nhỏ, bất luận là cõi Trời, hay cõi Súc sanh, Ngạ quỷ, phàm là chúng sanh hữu tình thì đều có ý niệm, cũng có nghĩa là đều có vọng tưởng.

Khoan nói đến vô số đông đảo chúng sanh, mà chỉ nói đến chính bản thân mỗi người chúng ta, cũng đừng nói từ lúc sinh ra cho đến lúc chết đi, chỉ nói đơn giản là từ sáng sớm hôm nay đến tối, chúng ta đã khởi lên bao nhiêu vọng tưởng? Chính bản thân mình cũng chẳng hề hay biết. Vọng tưởng khởi từ sáng đến tối, số lượng đó đã là không thể nghĩ bàn! Huống hồ là trải qua năm dài tháng rộng, huống hồ là từ vô lượng kiếp đến nay, lại huống hồ là của vô lượng vô biên chúng sanh tận hư không, khắp pháp giới.

Những chúng sanh này trong tâm khởi tâm động niệm, Phật đều biết hết. Lời này là thật hay là giả? Phật có năng lực như vậy sao? Hoặc có thể nói rằng phàm là ý niệm thì đều là vọng niệm, cách nói này chúng ta có thể tiếp nhận, có thể thể hội được; bất kể quý vị có ý niệm gì, nói tóm lại thì đều là vọng niệm. Nếu chúng ta dùng góc độ này để suy lường trí huệ của Như Lai, thì điều đó đã sai rồi.

Trí huệ của Như Lai, giống như vừa rồi chúng ta nói là tổng tướng (tướng chung), hễ là ý niệm thì đều là vọng niệm, đây là tổng tướng. Những ý niệm

khác nhau của từng cá thể là sai biệt tướng, huống hồ niệm là nhân, nó sẽ hiện ra tướng, tướng hiện ra chính là quả báo. Nghiệp nhân quả báo ở trong đó vô cùng phức tạp. Những tướng sai biệt vì thế này, Như Lai trên quả địa đích xác đều thấu rõ, đều nhìn thấy (tất tri tất kiến); Ngài không những biết rõ tổng tướng, mà đích xác các tướng sai biệt cũng đều nhìn thấy một cách rõ ràng, tường tận.